

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. C.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 12 stycznia 2026 r., na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku

z 4 sierpnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 129/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Miastku

z 14 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 313/24,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego A. C. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu podniósł, że w przedmiotowej sprawie spełnione zostały kryteria wstrzymania wykonania wyroku, które w połączeniu z dozorem Policji będzie wystarczające dla społecznego oddziaływania. Obrońca zaznaczył, iż A. C. jest pozbawiony wolności od 24 maja 2024 r., a została wymierzona mu kara 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wobec czego oskarżony odbył już 16 miesięcy orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, co stanowi jej znaczną część.

Ponadto zaznaczył, że za wstrzymaniem zaskarżonego wyroku przemawia konieczność zajęcia się gospodarstwem rolnym, które wymaga prowadzenia

intensywnych prac jesiennych w szczególności związanych z nawożeniem pól. Zdaniem obrońcy wykonanie kary pozbawienia wolności w pełnym wymiarze, w szczególności w kluczowym okresie prac jesiennych, doprowadzi do nieodwracalnych i niepowetowanych strat materialnych dla skazanego, uniemożliwiając prowadzenie i utrzymanie gospodarstwa, które stanowi podstawowe źródło utrzymania skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

Na marginesie zaznaczyć wypada, że opisana we wniosku sytuacja osobista skazanego może uzasadniać jedynie zastosowanie instytucji przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności.

[J.J.]

[a.ł.]

Andrzej Tomczyk

